

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6035-6038/2561

กรมศุลกากร กับพวกโจทก์ บริษัทเบสท์ริน กรุ๊ป จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ระชากร มาตรา 30, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 8, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 20, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 29, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 112, ป.วิ.อ. มาตรา 147, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 20, ป.วิ.พ. มาตรา 225, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 29, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 ฉ, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 8, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวา

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องจำเลยในข้อหาสำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงอากรเป็นเรื่องที่พนักงานอัยการมีความเห็นสำนวนไปตามพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน อันเป็นขั้นตอนในชั้นสอบสวนคดีอาญา หาได้มีผลผูกพันกับคดีแพ่งไม่ จึงจะนำมารับฟังเป็นที่ยึดในชั้นพิจารณาของศาลในคดีแพ่งไม่ได้ว่าจำเลยไม่ได้สำแดงราคาต่ำกว่าความเป็นจริง โจทก์ทั้งสองจึงมีอำนาจฟ้องเรียกค่าภาษีอากรที่ขาด แม้จำเลยให้การว่า หนังสือแจ้งการประเมินเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ในวันนัดชี้สองสถาน ศาลภาษีอากรกลางไม่ได้กำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาทไว้และไม่ปรากฏว่าจำเลยคัดค้าน จึงถือว่าจำเลยสละประเด็นดังกล่าว ทั้งศาลภาษีอากรกลางไม่ได้วินิจฉัย จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลภาษีอากรกลาง จำเลยได้รับแบบแจ้งการประเมินเรียกเก็บอากรขาเข้า/ขาออก ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีอื่น ๆ (กรณีอื่น ๆ) หากจำเลยไม่เห็นด้วยกับการประเมิน จำเลยก็ชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน แต่จำเลยหาได้ใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินไม่ แสดงว่าจำเลยไม่ตั้งใจโต้แย้งการประเมิน อันมีผลให้การประเมินเป็นอันยุติ จำเลยย่อมไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรกลางเพื่อขอให้เพิกถอนการประเมินดังกล่าวและย่อมไม่มีสิทธิต่อสู้คดีว่าการประเมินไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

คดีทั้งสี่สำนวนนี้ ศาลภาษีอากรกลางพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียกโจทก์ที่ 1 ทั้งสี่สำนวนว่า โจทก์ที่ 1 โจทก์ที่ 2 ทั้งสี่สำนวนว่า โจทก์ที่ 2 และให้เรียกจำเลยทั้งสี่สำนวนว่า จำเลย โจทก์ทั้งสองฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระค่าภาษีอากรพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามฟ้อง 232,332,861.47 บาท แก่โจทก์ทั้งสอง และให้จำเลยชำระเงินเพิ่มอากรขาเข้าในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของอากรขาเข้าที่ชำระขาด 11,053,455 บาท 27,464,750 บาท 15,130,086 บาท 31,655,616 บาท ตามลำดับนับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง จำเลยให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยชำระค่าภาษีอากรพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม 232,332,861.47 บาท และให้จำเลยชำระเงินเพิ่มอากรขาเข้าในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของอากรขาเข้าชำระขาดนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสองจำนวน 11,053,455 บาท (ฟ้องวันที่ 30 เมษายน 2558) จำนวน 27,464,750 บาท (ฟ้องวันที่ 30 เมษายน 2558) จำนวน 15,130,086 บาท (ฟ้องวันที่ 30

เมษายน 2558) และจำนวน 31,655,616 บาท (ฟ้องวันที่ 13 สิงหาคม 2558) กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแก่โจทก์ทั้งสองโดยกำหนดค่าทนายความรวม 40,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เดิมใช้ชื่อว่า "บริษัทเดฟฟารี เทคโนโลยี แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ (ไทยแลนด์) จำกัด" มีวัตถุประสงค์นำรถยนต์โดยสารและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย เมื่อระหว่างเดือนตุลาคม 2549 ถึงเดือนกันยายน 2550 จำเลยนำเข้ารถยนต์โดยสารรุ่นต่าง ๆ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นสินค้าที่มีเมืองกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน จากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาในราชอาณาจักร 38 ครั้ง ตามคำฟ้อง โดยยื่นใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมแบบแสดงรายการภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม และมีการตรวจปล่อยสินค้าที่จำเลยนำเข้ามาแล้ว ต่อมาวันที่ 26 กันยายน 2550 เจ้าพนักงานของโจทก์ที่ 1 เข้าตรวจค้นสำนักงานของจำเลยและยึดเอกสารซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้าของจำเลยทั้ง 38 ครั้ง ดังกล่าวพบว่า จำเลยนำเข้าโดยสำแดงปริมาณและหรือราคาต่ำกว่าความเป็นจริงเป็นการสำแดงราคาเป็นเท็จโดยมีเจตนาหลีกเลี่ยงค่าภาษีอากร จึงส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินคดีอาญาแก่จำเลยในความผิดฐานสำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงอากร ตามมาตรา 27 และ 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องจำเลย ในส่วนของคดีแพ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ของโจทก์ที่ 1 ประเมินราคาและค่าภาษีอากรตามใบขนสินค้าขาเข้าพิพาทตามราคาแท้จริงที่ตรวจพบ รวม 38 ฉบับ จำเลยได้รับแบบแจ้งการประเมินแล้วเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555 ต่อมาวันที่ 8 ตุลาคม 2557 พนักงานเจ้าหน้าที่ของโจทก์ที่ 1 ส่งใบแบบแบบแจ้งการประเมินดังกล่าวให้แก่จำเลยอีกครั้งเพื่อระบุรายละเอียดและเหตุผลในการประเมินเพิ่มเติม จำเลยไม่ชำระค่าภาษีอากรและมีได้อุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยประการแรกว่า โจทก์ทั้งสองมีอำนาจฟ้องเรียกค่าภาษีอากรในส่วนที่ขาดหรือไม่ เห็นว่า การที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องจำเลยในข้อหาสำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงอากรเป็นเรื่องที่พนักงานอัยการมีความเห็นส่งสำนวนไปตามพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 147 บัญญัติห้ามเฉพาะมิให้มีการสอบสวนเกี่ยวกับบุคคลนั้นในเรื่องเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้ อันเป็นขั้นตอนในชั้นสอบสวนคดีอาญาหาได้มีผลผูกพันกับคดีแพ่งไม่ จึงจะนำมารับฟังเป็นที่ยึดในชั้นพิจารณาของศาลในคดีแพ่งไม่ได้ว่าจำเลยไม่ได้สำแดงราคาต่ำกว่าความเป็นจริง ทั้งยังได้ความจากนายชัยณรงค์ พนักงานอัยการผู้มีคำสั่งไม่ฟ้องจำเลยในคดีอาญา เบิกความตอบนายโจทก์ทั้งสองถามค้านว่า เอกสารหลักฐานที่เกิดขึ้นภายหลังการตรวจปล่อยสินค้า พยานไม่ได้นำมาพิจารณาประกอบ พยานพิจารณาในขณะนั้นว่าราคาสินค้าที่โอนไปสาธารณรัฐประชาชนจีนกับราคาที่สำแดงในใบขนสินค้าขาเข้าถูกต้องตรงกัน ซึ่งเอกสารที่โจทก์ทั้งสองตรวจพบว่า ใบขนสินค้าขาเข้าและใบบัญชีราคาสินค้าทุกฉบับที่จำเลยยื่นสำแดงต่อโจทก์ที่ 1 มีอากรขาเข้า และภาษีมูลค่าเพิ่มต่ำกว่าใบขนสินค้าขาเข้าและใบบัญชีราคาสินค้าที่เจ้าพนักงานของโจทก์ที่ 1 ตรวจยึดจากสำนักงานของจำเลย ล้วนเป็นเอกสารที่เกิดขึ้นหลังจากปล่อยสินค้าทั้งสิ้นไม่ได้เป็นพยานหลักฐานที่พนักงานอัยการนำมาใช้พิจารณาทำความเข้าใจสิ่งฟ้องจำเลยแต่อย่างใด โจทก์ทั้งสองจึงมีอำนาจฟ้องเรียกค่าภาษีอากรในส่วนที่ขาด ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ประการต่อมาว่า การแจ้ง

การประเมินเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า แม้จำเลยจะให้การว่า หนังสือแจ้งการประเมินเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ตามรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ 16 ธันวาคม 2558 ซึ่งเป็นวันนัดชี้สองสถาน ศาลภาษีอากรกลางไม่ได้กำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาทไว้ และไม่ปรากฏว่าจำเลยคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทที่ศาลภาษีอากรกลางกำหนดไว้นั้นไม่ถูกต้อง โดยแถลงด้วยวาจาต่อศาลในขณะนั้นหรือยื่นคำร้องต่อศาลภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ศาลสั่งกำหนดประเด็นข้อพิพาท ตามข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ.2544 ข้อ 21 วรรคท้าย ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 20 จึงถือว่าจำเลยสละประเด็นดังกล่าว ทั้งศาลภาษีอากรกลางก็ไม่ได้วินิจฉัย จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลภาษีอากรกลาง ต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 29 (เดิม) ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรไม่รับวินิจฉัย มีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยประการต่อไปว่า การประเมินเรียกเก็บอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มของโจทก์ทั้งสองชอบด้วยกฎหมายหรือไม่และจำเลยต้องรับผิดชอบโจทก์ทั้งสองหรือไม่เพียงใด เห็นว่า ประมวลรัษฎากร มาตรา 30 และพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 112 ฉ บัญญัติให้ผู้รับการประเมินต้องอุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน หากไม่อุทธรณ์ภายในเวลาดังกล่าวย่อมมีผลให้การประเมินนั้นถือเป็นอันยุติ และตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 8 บัญญัติให้การฟ้องคดีในศาลภาษีอากรสำหรับคดีอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรตามมาตรา 7 (1) หากกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา เช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว แสดงให้เห็นว่า กฎหมายถือว่าการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญ จึงกำหนดเป็นเงื่อนไขในการที่จะใช้สิทธิทางศาลต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยครบถ้วนสมบูรณ์ก่อนการนำคดีมาสู่ศาล เพื่อให้เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเช่นว่านั้นได้พิจารณาอุทธรณ์ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายหรือรายละเอียดต่าง ๆ เสียขั้นหนึ่งก่อน โดยให้องค์กรผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาแก้ไขหรือทบทวนการประเมินอันเป็นคำสั่งทางปกครองให้ถูกต้องก่อนที่จะนำคดีขึ้นวินิจฉัยโดยศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีต่อไป เมื่อปรากฏว่าจำเลยได้รับแบบแจ้งการประเมิน/เรียกเก็บอากรขาเข้า/ขาออก ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีอื่น ๆ (กรณีอื่น ๆ) พร้อมใบแนบแบบแจ้งการประเมินที่ระบุรายละเอียดและเหตุผลในการประเมินเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555 และวันที่ 8 ตุลาคม 2557 แล้ว หากจำเลยไม่เห็นด้วยกับการประเมินโดยเห็นว่าการประเมินดังกล่าวไม่ชอบไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ จำเลยก็ชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน แต่จำเลยหาได้ใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่ แสดงว่าจำเลยไม่ตั้งใจโต้แย้งการประเมินนั้นอันมีผลให้การประเมินของเจ้าพนักงานเป็นอันยุติ จำเลยย่อมไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรกลางเพื่อขอให้เพิกถอนการประเมินดังกล่าวและย่อมไม่มีสิทธิต่อสู้คดีว่า

การประเมินไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยสำแดงราคาและชำระค่าภาษีต่ำกว่าราคาซื้อขายที่แท้จริง การประเมินเรียกเก็บอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มของโจทก์ทั้งสองชอบด้วยกฎหมาย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบชำระอากรขาเข้าและเงินเพิ่มอากรขาเข้า ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 112 จัตวา ในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรที่นำมาชำระโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันตรวจปล่อยสินค้าจนถึงวันที่นำเงินมาชำระ และต้องรับผิดชอบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 89/1 แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระนับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการจนถึงวันชำระเสร็จ แต่ต้องไม่เกินจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ และเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา 89 (3) แห่งประมวลรัษฎากร ตามฟ้องที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ทั้งสองสำนวนให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชูชีพ ปิณฑะสิริ · สุนทร ทรงฤกษ์ · นิพันธ์ ช่วยสกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6035-6038/2561>